

БРАТЯ ГРИМ

ИМПЕРАТОРЪТ И ЗМИЯТА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Когато Карл живеел в Цюрих в къща, наречена „Дупката“, наредил да поставят колона със звънец върху нея и въже, та всеки, който поиска правосъдие, да може да го дръпне, когато императорът седне да обядва. Един ден станало така, че звънецът проехтял, ала когато отишли при въжето, слугите не намерили никого. След малко обаче се дочул нов звън. Императорът заповядал пак да излязат и да видят какво се случва. Тогава те видели една огромна змия да се доближава до въжето и да разлюлява звънеца. Слисани, слугите съобщили на императора какво са видели, а той тутакси се изправил и се накарал да отдаде правото на животното по същия начин, както би го сторил и на човек. След като почтително се поклонил пред княза, змеят го завел на брега на някакво езеро, където над гнездото и яйцата му се била разположила изключително голяма жаба. Карл проучил въпроса и разрешил спора между двете животни така, че наредил жабата да бъде изгорена и признал правото на змията. Присъдата била изречена и изпълнена. Няколко дена след това змията пак дошла в двореца, поклонила се пропълзяла на масата и вдигнала похлупака на една намираща се върху нея чаша. В чашата положила изваден от устата ѝ скъпоценен камък, поклонила се отново и си отишла. На мястото, където се намирало гнездото на змията, Карл наредил да издигнат църква, която нарекли Васеркилх; а камъка подарил като знак за силна любов на съпругата си. Въпросният камък имал тази скрита сила, че привличал постоянно императора към съпругата му, а когато отсъствал, изпитвал тъга и копнеж по нея. Затова в смъртния си час тя го скрила под езика си, знаейки много добре, че ако попадне в други ръце, императорът скоро ще я забрави. Та тя била погребана заедно с камъка; Карл никак не можел да се отдели от трупа ѝ, наредил да го изровят и в продължение на осемнадесет години го разкарвал със себе си, където и да отидел. Междувременно някакъв придворен, който бил дочул нещо за скритото достойнство на камъка, претърсил трупа, намерил най-сетне камъка под езика, взел го и го скрил при себе си. Скоро любовта на императора се пренесла от мъртвата му съпруга към придворния, комуто по никакъв начин не позволявал да се отдели от него. По време на едно пътуване до Кьолн придворният ядно захвърлил пръстена в един горещ извор и оттогава никой не го е намирал. На привързаността на императора към рицаря бил сложен край, само дето той се почувствал странно увлечен от мястото, където

лежал скрит камъкът, и на това място бил основан Аахен, в който императорът обичал да отсяда.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.